

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/1861/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118399151
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118399151.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: 1/ K. D., nar. XX. XX.XXXX, bytom R. Q. XXXX/XX, XXX XX D., 2/ X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Q. XXXX/XX, XXX XX D., 3/ T. D., nar. XX.X.XXXX, bytom R. Q. XXXX/XX, XXX XX D., zast. zákonným zástupcom - matkou: Y.. T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Q. XXXX/XX, XXX XX D., právne zast.: W.. B. M., advokát so sídlom U. XX, XXX XX Q. I., proti povinnému: B. D., nar. X.X.XXXX, bytom R. Q. XXXX/XX, XXX XX D., právne zast.: W.. D. I., advokát so sídlom S. XX, XXX XX D., o vymoženie výživného, vedenej u súdneho exekútora: B.. S. W., so sídlom exekútorského úradu Q. Q. X/XXXX, XXX XX H., o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 76Ek/1861/2018 zo dňa 09.10.2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

II. Súd oprávneným 1/ - 3/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti vo výške 47,15 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 18.12.2018, domáhali od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 300,-Eur a bežného výživného vo výške 300,-Eur, a to na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn.: 6P/61/2016-50 zo dňa 22.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 21.12.2016. Po späťvzatí návrhu oprávneného v časti vymoženiu zameškaného výživného, súd poveril vykonaním exekúcie na vymoženie bežného výživného a trov právneho zastúpenia oprávneného, súdneho exekútora Mgr. Bernarda Janíka, so sídlom exekútorského úradu Daniela Dlabača 2/1978, 010 01 Žilina, ktorý ju vedie pod sp. zn. 322EX 153/19.

2/ Povinný podal návrh na zastavenie z dôvodu, že si svoju vyživovaciu povinnosť plní, s čím oprávnení nesúhlasili. Vyšší súdny úradník vydal dňa 09.10.2019 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V ňom uviedol, že podľa exekučného titulu (rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6P/61/2016-50 zo dňa 22.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 21.12.2016) bola povinnému uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých oprávnených sumou súhrnne 300,-Eur mesačne, a to všetko najneskôr do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky. Z podania povinného ako aj z priložených dokumentov mal vyšší súdny úradník preukázané, že povinný plnil svoju vyživovaciu povinnosť (minimálne do podania návrhu na zastavenie exekúcie) riadne, ale nie včas. Povinný po podaní návrhu na začatie exekúcie (december 2018) mal nedoplatok na výživnom vo výške 300,-Eur, ktoré uhradil pripísaním na účet matky dňa 27.12.2018. Za mesiac január 2019 povinný uhradil výživné v plnej výške dňa 17.01.2019, za mesiac február vo výške 300,-Eur dňa 14.02.2019, za mesiac marec vo výške 300,-Eur dňa 18.03.2019. Na účely posúdenia dôvodnosti vedenia exekučného konania považoval za relevantné platby, ktoré predchádzali začatiu exekúcie -

t.j. obdobie do vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie povinný neuhradil výživné riadne a včas k mesiacom december 2018, január 2019 a marec 2019, čiže exekúcia začala dôvodne. Po začatí exekúcie ďalej povinný uhradil výživné vo výške 300,- Eur dňa 17.04.2019. Povinný za mesiace máj, jún a júl bežné výživné neuhradil k súdom stanovenému dňu (pričom podľa vyjadrenia povinnej neplnil výživné ďalej vôbec). K tomu ďalej vyšší súdny úradník uviedol, že na plnenie vyživovacej povinnosti nestačí jeho uhrádzanie v súdom stanovenej výške, ale aj jeho plnenie včas. Nakoľko zákon o rodine neuvádza, kedy dochádza k plneniu výživného včas, je nutné použiť subsidiárne ustanovenie § 567 ods. 2 OZ upravujúce splnenie peňažného dlhu dlžníkom v hotovosti veriteľovi alebo pripísaním peňažných prostriedkov na účet veriteľa - matky maloletých detí. V zmysle uvedeného mal povinný uhrádzať výživné tak, aby platby boli pripísané na účet matky najneskôr 15-ty deň v mesiaci - tak ako je uvedené vo výroku exekučného titulu. Pokiaľ povinný neplní svoje výživné včas, dochádza k poškodzovaniu záujmov oprávnených osôb - maloletých detí a nie je možné vysloviť záver, že povinný plní svoju vyživovacu povinnosť v zmysle exekučného titulu. Zároveň takýmto konaním povinného dochádza k absurdnej situácii, že rodič, ktorý si plní svoje povinnosti (stará sa o dieťa), de facto úveruje rodiča, ktorý si svoje povinnosti neplní (platí výživné oneskorene).

3/ Preto vyšší súdny úradník konštatoval, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne, nakoľko povinný neuhradil výživné včas a je preto jeho úlohou strieť exekučné konanie, ktoré sám zapríčinil nepravidelnými úhradami, v dôsledku čoho došlo k nedoplatku na výživnom. Výživné je opakujúce sa mesačné peňažné plnenie, ktoré má spotrebný charakter, a ktoré je povinný platiť rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Spotrebný charakter výživného znamená, že výživné musí byť nielen pravidelné, ale musí byť uhradené aj v presnej výške a v stanovenej lehote. Nakoľko povinný neplnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom v stanovených termínoch, vzniklo tak oprávneným právo domáhať sa uhradenia zvyšnej peňažnej čiastky súdnou cestou, čo oprávnení aj využili. Vyšší súdny úradník sa nestotožnil ani s argumentom povinného, že ten plnil riadne a včas už pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a je tu preto predpoklad, že tak bude plniť aj do budúcnosti. Naopak, z predložených dôkazov zistil, že voči povinnému prebiehalo ďalšie exekučné konanie pod sp.zn. 58Ek/1270/2018 z dôvodu neuhradenia výživného včas. V predmetnej veci však oprávnená aj na základe neskoršej úhrady povinným vzala svoj zjavne dôvodný návrh na vykonanie exekúcie späť (samotná exekúcia nezačala), no povinný sa aj v neskoršom období opakovane dostával do omeškania. Záverom uviedol, že povinný má zjavný záujem na uhrádzaní výživného (tvrdenia oprávnených o neuhradení výživného za mesiac jún a júl súd neskúmal, nakoľko táto skutočnosť ani nemala povahu privodiť zmenu rozhodnutia), avšak ten sa opakovane dostáva do omeškania, keď hradí výživné až po 15-tom dni v mesiaci. Pokiaľ povinný uhradí trovy exekučného konania a súdneho exekútora a bude hradíť bežné výživné v stanovenej výške a lehote, môže podľa ust. § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku požiadať u súdneho exekútora o odklad exekúcie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie dospel vyšší súdny úradník k záveru, že nie sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, preto v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

4/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť povinného, ktorou žiadal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť. Súd uznesením nesprávne rozhodol, keď zamietol jeho návrh na zastavenie exekúcie, napadnuté uznesenie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že riadne platí bežné výživné na všetkých oprávnených, pričom k 17.04.2019 mal zaplatené bežné výživné vo výške 300,- Eur už za mesiac jún 2019 na všetkých oprávnených. Táto exekúcia sa vedie na nároky, ktoré riadne a dobrovoľne platil už pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, čo predstavuje iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Na základe skutočnosti, že riadne platí bežné výživné, možno dôvodne predpokladať, že ho bude platiť ďalej dobrovoľne. Už v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že dňa 17.01.2019 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac február 2019 na všetkých oprávnených, dňa 14.02.2019 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac marec 2019 na všetkých oprávnených, dňa 18.03.2019 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac apríl 2019 na všetkých oprávnených, dňa 17.04.2019 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac máj 2019 na všetkých oprávnených a dňa 17.04.2019 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac jún 2019 na všetkých oprávnených, o čom na dôkaz (už v návrhu na zastavenie exekúcie) predložil doklady o transakciách z 17.01.2019, 14.02.2019, 18.03.2019, 17.04.2019. Ďalej uviedol, že dňa 16.11.2018 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac december 2018 na všetkých oprávnených, dňa 27.12.2018 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac január 2019 na všetkých oprávnených, čo zároveň podložil dokladmi o transakciách zo

dňa 16.11.2018 a 27.12.2018). Dňa 15.10.2019 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac november 2019 na všetkých oprávnených (v poznámke pre prijímateľa je uvedená mylná informácia "alimenty jún 2019 - 3 deti", správne má byť uvedené "alimenty november 2019 - 3 deti", keďže dňa 17.04.2019 povinný uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac jún 2019 na všetkých oprávnených), dňa 15.10.2019 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac júl 2019 na všetkých oprávnených, dňa 22.10.2019 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac august 2019 na všetkých oprávnených, dňa 22.10.2019 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac september 2019 na všetkých oprávnených a dňa 30.10.2019 uhradil bežné výživné vo výške 300,- Eur za mesiac október 2019 na všetkých oprávnených, o čom na dôkaz tiež priložil doklady o transakciách. K 11.11.2019 mal riadne zaplatené celé bežné výživné, včítane bežného výživného za mesiac november 2019 na všetkých oprávnených.

5/ K sťažnosti sa zástupca oprávnených vyjadril tak, že napadnuté rozhodnutie je po vecnej i právnej stránke správne a zákonné a aj náležite odôvodnené a sťažnosť povinného nedôvodná. Naopak, povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie neodôvodnil žiadnymi relevantnými skutočnosťami podľa ustanovenia § 61k Exekučného poriadku. Návrh na začatie exekúcie o vymoženie bežného a zameškaného výživného bol podaný dôvodne vzhľadom na skutočnosť, že povinný dlhodobo zanedbáva svoju vyživovaciu povinnosť k mal. deťom a výživné riadne a včas neuhrádza. Do súčasnej doby neuhradil celý dlh na zameškanom výživnom a oprávneným neposkytuje riadne a včas ani bežné výživné. Jediným dôvodom zastavenia exekúcie bolo tvrdenie povinného, že výživné riadne platí a že dlh na zameškanom výživnom doplatil, avšak tieto skutočnosti sa absolútne nezakladali na pravde. Celkový dlh na výživnom ku dňu vyjadrenia predstavuje čiastku 600 Eur, a to za výživné splatné 15.05.2019 a 15.11.2019. O uvedenom svedčí aj potvrdenie Úradu práce, soc. vecí a rodiny Námostovo (ktoré oprávnení priložili k vyjadreniu k sťažnosti), ktorým bol matke oprávnených v auguste 2019 priznaný nárok na poberanie náhradného výživného z dôvodu, že povinný neuhradil žiadne výživné v mesiacoch máj 2019 až august 2019 - v tomto období tak dlh na výživnom predstavoval čiastku až 1.200 Eur. Povinný neuhradil ani žiadne výživné splatné v mesiacoch september až november 2019. Povinný tak dlhodobo neposkytol mal. deťom výživné ani v zákonom stanovenej minimálnej výške, čo predstavuje hrubé zanedbanie povinnej výživy, a preto v októbri 2019 bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu zanedbania povinnej výživy, čo preukazovali kópiou upovedomenia o začatí trestného stíhania.

6/ Oprávnení potvrdili, že v októbri 2019 uhradil povinný v prospech účtu matky 5 platieb po 300 Eur, označené ako alimenty za jún až október 2019, no išlo len o dodatočné doplatenie časti zameškaného výživného. Exekučné konanie o vymoženie výživného proti povinnému je už v poradí druhé, nakoľko predtým matka mal. detí iniciovala exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 58Ek/1270/2018, a to z dôvodu omeškania povinného s úhradou zameškaného výživného za obdobie mesiacov 9/2017 a 11/2017 v celkovej sume 600 Eur. Konanie bolo zastavené z dôvodu, že povinný dodatočne doplatil dlh na výživnom. Z postupu povinného a z jeho vyjadrení o tom, že výživné platí riadne a včas je zrejmé, že povinný celkom zjavne súdu neposkytuje pravdivé informácie. Samotné uistenie povinného, že dlžné výživné uhradil je nepravdivé a uistenie povinného, že smerom do budúcnosti bude výživné platiť riadne a včas sa javí ako nedôveryhodné. Povinný je zamestnaný, má stabilný príjem a jeho majetkové možnosti sú relatívne dobré, je spoluvlastníkom rodinného domu značnej hodnoty, nie je osobou v hmotnej núdzi, nie je invalidný resp. nemá zníženú pracovnú schopnosť a teda na strane povinného neexistujú žiadne objektívne a ospravedliteľné dôvody (napr. zdravotné prekážky alebo iné), ktoré by mu bránili plniť vyživovaciu povinnosť riadne a včas. Zo správania povinného je zrejmé, že existuje dôvodná obava, že v zanedbávaní vyživovacej povinnosti bude pokračovať aj naďalej a v prípade zastavenia exekúcie bude matka nútená opätovne podať nový návrh na začatie exekúcie.

7/ K samotnej sťažnosti uviedli, že jej chýba akékoľvek právne zdôvodnenie, akákoľvek špecifikácia väd, ktoré povinný napadnutému rozhodnutiu súdu vytýka, akékoľvek právne zdôvodnenie a vysvetlenie dôvodov pre ktoré sa povinný domáha zrušenia napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ povinný doposiaľ neuhradil vymáhanú pohľadávku na výživnom a doposiaľ si vyživovaciu povinnosť riadne a včas neplní, nie je daný žiaden zo zákonných dôvodov pre zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k Exekučného poriadku. Naopak, pokiaľ by súd povolil zastavenie exekúcie na vymoženie bežného a zameškaného výživného v štádiu, kedy dlh na výživnom preukázateľne ešte nebol povinným uhradený a pre zastavenie exekúcie nie sú dané žiadne zákonné dôvody, jednalo by sa o nezákonný postup súdu a porušenie práv oprávnených na zabezpečenie riadnej výživy. Výkon súdneho rozhodnutia v

exekúcií nijako nepoškodzuje povinného na jeho právach a oprávnených nárokoch, naopak exekúcia zabezpečí riadne plnenie výživného smerom do budúcnosti, keďže zo strany povinného dochádza dlhodobo k neplneniu vyživovacej povinnosti k trom mal. deťom. Vo vzťahu ku skutočnosti, že povinný podanou sťažnosťou napadol aj výrok o trovách konania, hoci bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia mali za to, že trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní sú vyúčtované v súlade s platnými a účinnými ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Povinný si trovy exekučného konania spôsobil sám, a to nedôvodným ignorovaním svojej zákonnej vyživovacej povinnosti. Podaním si zároveň uplatnili trovy právneho zastúpenia vo výške 122,87 Eur za jeden úkon, ktorým bolo vypracovanie písomného vyjadrenia ku sťažnosti povinného.

8/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

11/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, zákonný sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a konštatoval, že bola podaná včas, no nie je dôvodná a vyšší súdny úradník vydal vecne správne rozhodnutie.

14/ Oprávnení doručili súdu návrh na vykonanie exekúcie dňa 18.12.2018, čím sa exekučné konanie v zmysle ustanovenia § 50 ods. 1 Exekučného poriadku začalo, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Námestovo, č. k. 6P/61/2016-50 zo dňa 22.11.2016, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, vrátane vyživovacej povinnosti otca (povinného v exekúcií) voči maloletým deťom (oprávneným v exekúcií) vo výške 100,- Eur na každé dieťa mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.12.2016. Hoci sa exekučné konanie začalo dňa 18.12.2018, k vydaniu poverenia došlo až 21.03.2019, a to z dôvodu, že dochádzalo k zmenám rozsahu návrhu na vykonanie exekúcie, na základe čiastočných úhrad výživného povinným. Pôvodne sa oprávnení domáhali vykonania exekúcie na vymoženie zameškaného výživného 300 Eur za mesiac január 2019, ktoré bolo splatné dňa 15.12.2018 a bežného výživného počnúc mesiacom február 2019 (splatné k 15.01.2019). Dňa 30.12.2018 zobrali oprávnení návrh na vykonanie exekúcie v časti zameškaného výživného späť, lebo ho povinný splnil po podaní návrhu (27.12.2018), následne v mesiacoch január až marec oprávnení oznamovali úhrady bežného výživného, ktoré povinný realizoval každý mesiac po lehote splatnosti. Dňa 19.03.2019 súdu oznámili, že upravujú výšku trov právneho zastúpenia na sumu 43,32 Eur (z pôvodne uplatnenej 64,90 Eur). Súd dňa 21.03.2019 vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom, Mgr. Bernardom Janíkom, na vymoženie bežného výživného a trov exekúcie 43,32 Eur. Vyšší súdny úradník pred rozhodnutím o návrhu povinného na zastavenie exekúcie ďalej zistil, že výživné splatné 15.03.2019 povinný uhradil až dňa 18.03.2019, t.j. opäť po lehote stanovenej exekučným titulom.

15/ Dôvodom zastavenia exekúcie mala byť podľa povinného skutočnosť, že si svoju vyživovaciu povinnosť riadne plnil a je tu predpoklad, že ju bude plniť aj naďalej. Vyšší súdny úradník však jeho tvrdenia vyhodnotil ako nedostatočné pre zastavenie exekúcie, keďže povinný svoju vyživovaciu povinnosť neplní riadne, v zmysle exekučného titulu. Ďalej správne uviedol, že rozhodujúce pre

posúdenie návrhu povinného na zastavenie exekúcie bolo splnenie nároku do začatia exekučného konania. V čase začatia exekučného konania nemal povinný včas uhradené výživné za mesiac január 2019 (splatné 15.12.2018). Pretože návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne, oprávneným v súvislosti s ním vznikli trovy exekúcie. Vyšší súdny úradník ďalej v napadnutom uznesení zistil, že do vydania poverenia, resp. začatia exekúcie (užší pojem ako exekučné konanie) povinný neuhradil výživné včas ani za mesiace január 2019 a marec 2019 včas, ale po lehote ich splatnosti. Nakoľko povinný neplnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom v stanovenom termíne, oprávnený sa mohol domáhať splnenia povinnosti súdnou cestou. Ani jeho tvrdenia, že je daný predpoklad, že si svoju povinnosť bude plniť aj naďalej riadne, nepovažoval za relevantné, keďže povinný sa opakovane dostáva do omeškania.

16/ Podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku je dôvodom na zastavenie exekúcie okolnosť, ktorá nastala po vzniku exekučného titulu a ktorá mala za následok zánik vymáhaného nároku. Jedným zo spôsobov zániku nároku je jeho splnenie, ktorého právna úprava je obsiahnutá v hmotnoprávných predpisoch (Občiansky zákonník). Podstatné však je, že k takému plneniu musí dôjsť po vzniku exekučného titulu a mimo rámca exekúcie. V opačnom prípade, teda ak povinný plní v prospech oprávneného po začatí exekučného konania, pôjde vždy o vymoženie, resp. čiastočné vymoženie pohľadávky, čím sa exekúcia (jej časť) bez ďalšieho končí a žiadne rozhodnutie sa nevydáva.

17/ V posudzovanom prípade k splneniu zameškaného výživného za mesiac január 2019 došlo po jeho splatnosti a v čase, keď už exekučné konanie prebiehalo. Povinný tak nárok oprávneného týkajúci sa zameškaného výživného plnil v rámci exekučného konania. Povinný sám svojim konaním zapríčinil, že sa s platením výživného dostal do omeškania a teda exekúcia sa začala odôvodnene. Oprávnení mali právo podať návrh na vykonanie exekúcie, následkom čoho im vznikli aj počiatočné trovy exekúcie, ktoré je povinný oprávneným povinný uhradiť. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie (a ani sťažnosti) netvrdil (tým pádom ani nepreukazoval), že okrem výživného uhradil aj trovy exekúcie oprávnených, preto nemohla byť exekúcia ako celok zastavená. Okrem toho, že povinný neuhradil oprávneným trovy exekúcie, je potrebné uviesť, že vymáhanie výživného v exekúcii je špecifické v tom, že nejde o splnenie jednorazovej povinnosti, ale o pravidelné, opakujúce sa plnenie (vyživovacej povinnosti). Preto pokiaľ je predmetom exekúcie aj bežné výživné, jednorazové splnenie povinnosti je pre jej zastavenie nepostačujúce. Exekučný poriadok v ustanovení § 61h ods. 1 písm. e/ v spojení s ustanovením § 61n ods. 1 písm. h/ upravuje osobitný spôsob skončenia exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom tak, že povinný zaplatí zameškané výživné, vrátane trov oprávneného a exekútora, požiada exekútora o odklad exekúcie a vyhlási, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne. Ak bežné výživné povinný (prostredníctvom exekútora) splní riadne a včas počas troch po sebe nasledujúcich mesiacoch, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie. Povinný tak kvalifikovaným spôsobom a svojim správaním musí preukázať, že je tu predpoklad, že bude výživné oprávneným plniť riadne a včas aj naďalej. Na jeho tvrdenia, že je u neho predpoklad, že bude výživné riadne platiť, súd v tomto štádiu neprihliadol, a to najmä z dôvodu, že povinný nielen v čase začatia exekúcie, ale ani v jej priebehu výživné oprávneným neuhrádzal pravidelne (riadne a včas), čo preukazuje nielen tvrdenie oprávnených a potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Námestove, ale z nepravidelného plnenia výživného sa usvedčil sám povinný predloženými dokladmi o platbách výživného, keď napr. za mesiace júl až september 2019 uhradil výživné v októbri 2019.

18/ Na základe uvedeného tak možno uzavrieť, že povinný nespĺnil celý vymáhaný nárok (trovy exekúcie), a pokiaľ ide o plnenie bežného výživného, jeho plnenie musí preukázať postupom predpokladaným v ustanovení § 61n ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku. Preto sudca rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka považoval za správne a sťažnosť povinného ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

19/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

20/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

22/ Oprávnení 1/ - 3/ si v rámci sťažnosti uplatnili trovy exekúcie za úkon vyjadrenie k sťažnosti povinného, na ktorý úkon im vznikol v zmysle ustanovenia § 199d ods. 1 Exekučného poriadku nárok, pretože sudca sťažnosť vo veci (nezastavenia) exekúcie zamietol ako nedôvodnú, ktoré však rovnako ako povinný, nevyčíslili, preto sudca vychádzal zo spisu a v súlade s ustanovenia § 199a ods. 1 a § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Oprávnení boli v konaní zastúpení právnym zástupcom (advokátom), pričom im za vyjadrenie k sťažnosti povinného proti rozhodnutiu, ktorým bol jeho návrh na zastavenie exekúcie čiastočne zamietnutý, vznikli výdavky za toto vyjadrenie. Oprávneným tak sudca podľa § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, 2, § 13 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal nárok na náhradu trov konania za vyjadrenie k sťažnosti, pozostávajúcich z odmeny advokáta vo výške 37,35 Eur a režijného paušálu za rok 2019 vo výške 9,80 Eur. Trovy exekúcie oprávnených za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 47,15 Eur priznané im týmto rozhodnutím a trovy vo výške 47,15 Eur, priznané im napadnutým rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka, budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.